



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 30. Sicularum oppositio contra Pontificis decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII. decretum in Ecclesiis suis, etsi inter
A. C. 1715. Schismaticos & infideles constituta
 essent, resideant.

§. XXX.

*Siculorum oppositio contra Pontificis
 decreta.*

*Bull. magn.
 Part. II.
 Clem. XI.
 Const.
 pag. 313.
 Vid. p. 140.* Ea Pontificis Constitutione, qua Si-
 culæ Monarchiæ Tribunal abroga-
 tum erat, Sabaudix Regis Ministe-
 riæ laicæ potestatis usum contra Ecclesia-
 sticos adeo non restringebant, ut etiam
 illos, qui Pontificis decreta observa-
 runt, eo durius haberent: quippe præ-
 ter præfatum Tribunal alia Curia, quam
junctam appellabant, eo fine erigebant,
 ut hæc *junctis* viribus ac studiis unacum
 Monarchiæ Tribunali adversus Pontifi-
 cias Constitutiones earumque cultores
 insurgere posset. Igitur novi hujus
 Tribunalis Præses Joseph Fernandez
 & Jacobus Longo Monarchiæ Judex post
 discessum Canonici Isidori Navarro Si-
 culi Delegati a Pontifice ob violatam
 Immunitatem excommunicati, in Agri-
 gentina Urbe Delegatum constituerunt
 Sacerdotem Franciscum Catanzara Ca-
 nonicum, & Hieronymum Ducem de
 Angio nominarunt Commissarium Ge-
 neralem: Hi ambo mox in eos, qui
 Episcopale interdictum observarunt,
 carce-

carceres, exilia, bonorum proscriptio- Sæc. XVIII.
 nes, aliasque graves pœnas decrevere, A. C. 1715.
 tresque Vicarios post quarti obitum ab
 Agrigentino Episcopo deputatos in vin-
 cula conjecerunt; His quidem Epi-
 scopus successivo ordine sex alios sub-
 rogabat, ast hi quoque, ne suo funge-
 rentur officio, bonorum proscriptio-
 ne impediabantur, atque inter eos Lau-
 rentius Pitacciolus Cathedralis Eccle-
 siæ Canonicus ab una ad aliam Cu-
 riam raptatus, tandem a Præside in
 Civitatem Cephaludensem relegatus
 est: Ceteros vero tam Vicarios, quam
 alios plures Sacerdotes & Regulares
 Judex Panormum venire jubebat, qui
 ad violandum interdictum sollicitati,
 cum pacta a Judice proposita tanquam
 iniqua rejecissent, captivi in urbe gravi
 cum incommodo detinebantur, eo fine,
 ne Agrigentum reversi suæ constantiæ
 exemplo lapsos ad interdicti observan-
 tiam revocare possent: illi vero utrius-
 que Cleri Sacerdotes, qui in præfata
 Diœcesi interdictum servarunt, bono-
 rum proscriptio- ne atque exilio plecte-
 bantur. Insuper Angionus Dux Pa-
 rochum nomine Vitum Paternostrium
 septuagenarium & ferme luce orbatum,
 ut publice Missam celebraret, eique loci
 Capitaneus interesset, per suum Dele-
 gatum vi coegit, cumque Parochus

Sæc. XVIII. cæcitatem, & Capitaneus interdictum
 A. C. 1715. religionem obtenderet, illum vi ad Ec-
 clesiam Cathedralem raptatum sacris
 vestibus induunt, & Capitaneum ejus
 sacro interesse compellunt. Nec his
 contenti, etiam illius loci Santimo-
 niales ad violandum interdictum solli-
 citabant, cum autem nihil proficerent
 omnem Sacerdotibus accessum & lite-
 rarum commercium interdixerunt, po-
 sitis ad Monasteria excubiis: Sacerdo-
 tes vero, qui interdictum violare non
 erubuerant, ad urbem accersitos, in
 publice, apertisque januis celebrarent
 jufferunt, ac pecunias multarum no-
 mine ab aliis Sacerdotibus Sedi Apo-
 stolicæ & Episcopo obtemperantibus
 extorserunt; eisque, si fuga elapsi erant
 eorumque consanguineis omnia bona
 eripuerunt. Harum igitur violentiarum
 reos Clemens Papa per Nicolaum
 Spinula Romanæ Curie Judicem infra
 bimestre Romam venire jussit, secus
 publicæ excommunicationis poena ple-
 ctendos. Cum autem Monarchiæ Mi-
 nistri etiam Panormi, & Messanæ nec-
 non in Diæcesi ac urbe Cataniensi &
 Liparensi non minus acerbis violentiis
 interdictum observantes Ecclesiasticos,
 & plurium Ordinum Religiosos vexas-
 sent, hinc die duodecima Januarii ea-
 dem contra eos pronuntiabatur sen-
 tentia:

tentia: Pari poenarum comminatione Sæc. XVIII.
 Pontifex ad obsequium reducebat plu- A. C. 1715.
 res diversorum Ordinum Regulares,
 aliosque, qui in contemptum censura-
 rum, atque Ecclesiasticæ & Apostolicæ
 autoritatis Ecclesiasticum interdictum,
 cui Cataniensis & Arigentina Diæcesis,
 ac civitas ob violentam harum Diæce-
 sium Episcoporum ejectionem e Regno
 Siciliæ, supposita erat, violare non du-
 bitarunt. Tandem vero summus Pon-
 tifex die sexta Novembris hosce inter-
 dicti transgressores vehementer objur-
 gavit, falsisque eorum doctrinis, quas
 disseminaverant, omnino damnatis,
 interdictum utpote a Sede Apostolica
 confirmatum exacte observari præcepit,
 non alio tamen fructu, nisi ut plurimi
 tam in civitate quam Diæcesi Cata-
 niensi denuo interdicti observantiam
 restaurarint, hi tamen eo ipso a Sicu-
 lis Ministris eo acerbius divexati fue-
 rint, & quidem Jesuitæ & Carmelitæ
 Discalceati in exilium acti, Moniales pu-
 blico Divinorum officiorum usu privatæ,
 & duo Sacerdotes primo in teterrimos
 conjecti carceres, & postea in exilium e
 toto Regno ejecti: Graviore tamen vio-
 lentia opprimebantur Moniales Cata-
 nienses: Harum enim Monasteria ad SS.
 Julianum & Placidum Innocentius Ro-
 caforte Bonadies Canonicus Cathed-
 ralis

Sæc. XVIII. ralis Catanensis a præfata Monarchia
 A. C. 1715. ablegatus militibus cingi jussit, cur
 ctaque ad victum necessaria inveni pro
 hibuit; ejusque jussu F. Franciscus Ma
 lavigna Ord. Minorum S. Francisci de
 Observantia reformatorum monaste
 rium & Ecclesiam S. Placidi ingressus
 SS. Eucharistiæ Sacramentum ex ta
 bernaculo extraxit, illudque manu te
 nens, atque ad Moniales convertens
 ipsum Christum Dominum in capu
 suum invocavit, si falsum dicturus esse
 postea interdictum hoc omnino esse nu
 lum, proin contemnendum & laica
 potestatis mandato esse parendum alle
 ruit, easque, suprema Dei veritate
 testem sui asserti invocata, hoc inter
 dictum observando graviter peccare af
 firmavit, insuper etiam, ut sui Ordinis
 confratres, aliosque ab interdicti ob
 servantia averteret, libellum contra
 Sedis Apostolicæ jura typis evulgavit
 unde factum est, ut plures Canonici
 & utriusque Cleri Sacerdotes palam in
 terdictum violarent, illudque observa
 tes omni pœnarum, calamitatumque
 genere afflicterentur: Desperata igitur
 omni emendationis medela Pontifex
 die decima septima Martii anno se
 quenti contra citatos contumaces sen
 tentiam pronuntiavit, vi cujus hi om
 nes in censuras in præfatis ut ajunt
 moni

monitoriis contentas incidisse declarati, atque excommunicati in eventum mortis Ecclesiastica sepultura privandi denunciabantur: Hac tamen severitate Panormitani adeo non ad saniora reducebantur, ut etiam palam contemptis hisce censuris nonnulli Sacerdotes a laica potestate adacti publice & sæpius in variis Ecclesiis coram excommunicatis Sacrum solemniter peragere auderent. Quem denique exitum hæc controversia habuerit, postea recensimus.

§. XXXI.

Alia sententia contra Carolum Josephum Juniperum Præpositum pronuntiata.

Jam ante quadriennium Casalensis Episcopus, eo quod Parochialis Ecclesia S. Quilici ob temporum injurias, & bellorum incursiones derelicta fuisset, pro commoda Sacramentorum, aliarumque Parochialium functionum administratione inter Odalengi magni ejusque Villarum incolas & Præpositum Ecclesiæ Matricis ejusdem loci pactum inierat, vi cujus deinceps Ecclesia sancti Grati, utpote in medio præfatarum Villarum sita, pro Parochiali haberetur: Anno autem priori Carolus Joseph-

Sæc. XVIII.
A. C. 1715.

*Bull. magn.
Clem. XI.
part. 2.
fol. 356.*